

Веће Агенције за спречавање корупције (у даљем тексту: Веће Агенције). Београд, Царице Милице 1, у поступку по захтеву Вање Мандића из давања сагласности за вршење друге јавне функције, решавајући по жалби Вање Мандића изјављеној против решења директора Агенције за спречавање корупције бр. 014-012-00-0824/22-11 од 11.01.2023. године, на основу одредбе чл. 20. ст. 1. Закона о спречавању корупције („Сл. гласник РС“, бр. 35/2019, 88/2019, 11/21 - аутентично тумачење, 94/21 и 14/22; у даљем тексту: Закон), на нејавној седници Већа Агенције, одржаној дана 22.03.2023. године, донело је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ жалба Вање Мандића изјављена против решења директора Агенције за спречавање корупције бр. 014-012-00-0824/22-11 од 11.01.2023. године, као неоснована.

Образложење

Решењем директора Агенције за спречавање корупције (у даљем тексту: Агенција) бр. 014-012-00-0824/22-11 од 11.01.2023. године, одбија се захтев Вање Мандића, председника Управног одбора Републичког фонда за здравствено осигурање (у даљем тексту: Фонд), за вршење друге јавне функције в.д. помоћника министра заштите животне средине - Сектор за финансијско управљање и контролу (у даљем тексту: в.д. помоћника министра).

Против овог решења Вања Мандић благовремено је изјавио жалбу због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права и битне повреде поступка. У жалби је, између осталог, навео да Закон о здравственом осигурању прописује круг лица која не смеју да буду ангажована као чланови Управног одбора, али и постојање кумулативног услова – да та лица не могу да буду ангажована ради спречавања сукоба интереса. Истакао је да у ожалбеном решењу није наведена ниједна околност због чега се сматра да постоји сукоб интереса. Сматра да у конкретном случају не постоји приватан интерес, корист или погодност која може да утиче или изгледа као да утиче на обављање јавне функције. Наиме, функције председника Управног одбора Фонда и в.д. помоћника министра немају у свом деловању и овлашћењима никаквих тачака додира или преклапање где би могло доћи до било какве колизије интереса са Министарством за заштиту животне средине и Фондом. У жалби је указао и на то да је Влада Републике Србије донела Закључак број: 119-247/2023 којим се даје позитивно мишљење да може да врши другу јавну функцију. Предлаже да му Веће Агенције да сагласност за истовремено вршење наведених функција јер не постоји сукоб интереса нити би било угрожено непристрасно вршење или углед јавне функције.

У складу са одредбама чл. 166. Закона о општем управном поступку („Сл. гласник РС“, бр. 18/16 и 95/18 - аутентично тумачење), који се сходно примењује у поступку пред

Агенцијом на основу чл. 7. Закона, директор Агенције доставио је одговор на жалбу са предлогом да се жалба одбије као неоснована.

Веће Агенције је, након што је размотрило списе предмета, одговор на жалбу и оценило жалбене наводе, нашло:

Жалба није основана.

По оцени Већа Агенције, првостепени орган је, без повреде поступка, правилно утврдио правно релевантне чињенице на које је правилно применио материјално право.

Наиме, у поступку је неспорно утврђено да Вања Мандић од 15.12.2016. године врши јавну функцију председника Управног одбора Фонда, а од 22.12.2022. године јавну функцију в.д. помоћника министра.

Одредбом чл. 40. ст. 1. Закона прописана је обавеза јавног функционера да се придржава прописа који уређују његова права и обавезе.

Одредбом чл. 56. ст. 5. истог закона прописано је да Агенција неће дати сагласност за вршење друге јавне функције, уколико је вршење те јавне функције у сукобу са јавном функцијом коју јавни функционер већ врши, односно уколико утврди постојање сукоба интереса.

Одредбама чл. 240. ст. 1. и 3. Закона о здравственом осигурању („Службени гласник РС“, бр. 25/19) прописано је да су органи Фонда: Управни одбор, Надзорни одбор и директор, и да чланови Управног одбора, Надзорног одбора, директор, односно заменик директора, не смеју, директно или преко трећег физичког или правног лица, имати учешће као власници удела, акционари, запослени или лица ангажована по основу других уговора код давалаца здравствених услуга, односно у осигуравајућим друштвима која обављају послове добровољног здравственог осигурања, ради спречавања сукоба интереса.

У смислу одредбе ст. 5. наведеног члана закона, лице из става 3. овог члана не може бити лице изабрано, постављено или именовано на функцију у државном органу, органу територијалне аутономије или локалне самоуправе, односно органу овлашћеног предлагача из чл. 242. и 245. овог закона.

Имајући у виду цитиране одредбе закона и утврђено чињенично стање, правилно је првостепени орган утврдио да је вршење јавне функције председника Управног одбора Фонда неспојиво са вршењем јавне функције в.д. помоћника министра и да њиховим истовременим вршењем именовани поступа супротно прописима који уређују његова права и обавезе, односно супротно одредби чл. 40. ст. 1. Закона, у вези са чл. 240. ст. 5. Закона о здравственом осигурању.

Приликом одлучивања, Веће Агенције ценило је све наводе жалбе, али је нашло да су исти неосновани. Имајући у виду изричиту забрану прописану у чл. 240. ст. 5. Закона о здравственом осигурању, као и обавезу јавног функционера да се придржава прописа који уређују његова права и обавезе прописану у чл. 40. ст. 1. Закона, правилно је првостепени орган одбио захтев јавног функционера као неоснован, јер би истовременим вршењем наведених функција поступао супротно цитираним одредбама закона. Агенција је

надлежна да одлучује о томе да ли у некој ситуацији постоји сукоб интереса, односно да ли је истовремено вршење јавних функција спојиво, те како је у конкретном случају неспорно да је истовремено вршење наведених јавних функција супротно закону, без утицаја је на правилност донете одлуке чињеница да је јавни функционер доставио позитивно мишљење надлежног органа, с обзиром на то да исто представља само неопходан услов да би се по захтеву јавног функционера одлучивало.

Како је првостепени орган правилно утврдио чињенично стање, при чему није учинио повреде правила поступка, и на тако утврђено чињенично стање правилно је применио материјално право, то је Веће Агенције, на основу одредбе 170. ст. 1. тач. 1. Закона о општем управном поступку одлучило као у диспозитиву овог решења.

РЕШЕНО У ВЕЋУ АГЕНЦИЈЕ ЗА СПРЕЧАВАЊЕ КОРУПЦИЈЕ
014 Број 012-00-0147/23-02 од 22.03.2023. године

Упутство о правном средству:

Против овог решења не може се изјавити жалба, али се може покренути управни спор подношењем тужбе Управном суду у Београду, у року од 30 дана од дана пријема решења. Висина таксе за тужбу износи 390 динара.

